

Εκείνη η μέρα είχε
ξεκινήσει άσχημα.
Αυτό συμβαίνει σπάνια,

γιατί όλες μου οι μέρες μου είναι
συναρπαστικές! Όταν μεγαλώσω
θα γίνω εξερευνητής, και η ζωή
ενός εξερευνητή είναι σίγουρα
συναρπαστική. Εξερευνητής
όμως χωρίς πυξίδα δεν γίνεται!
Η πυξίδα μου είχε χαθεί στη
μετακόμιση. Μα πώς συνέβη αυτό;
Περίεργο! Θα το εξερευνούσα όμως
στην ώρα του. Η απίθανη μαμά μου
ήρθε στο δωμάτιο να ψάξουμε μαζί,
αλλά μάταια... πουθενά η πυξίδα μου.

Η μαμά τα παράτησε, δεν
έψαξε άλλο. Τα παράτησα κι εγώ.
Άλλωστε έπρεπε να ετοιμαστώ
για το νέο μου σχολείο. Τώρα πια
θα με φώναζαν Παύλο, είχε πει η
μαμά, ενώ στη χώρα μου μ' έλεγαν
Ποή .

Οι επόμενες μέρες, όμως, δεν κύλησαν όπως τις είχα φανταστεί.

Ένωθα ότι δεν περνούσα καλά με τους συμμαθητές μου, ώσπου κάποιο πρωί με πλησίασε ένα κοριτσάκι μ' ένα υπέροχο όνομα. Ειρήνη την έλεγαν. Ήταν πολύ αδύνατη, κοντή, με κάτι μυτερά δόντια, και φορούσε ένα ζευγάρι γυαλιά που κάλυπταν το μισό της πρόσωπο.

«Αν θέλεις να τους κάνεις φίλους, πήγαινε το απόγευμα στο πάρκο που παίζουν ποδόσφαιρο», είπε η Ειρήνη.

«Τέλεια ιδέα!» είπα εγώ κι έφυγα από κοντά της ενθουσιασμένος.

«Χαλάρωσε, βρε μαμά! Τους ξέρεις κι εσύ αυτούς. Είναι ο Χριστόφορος Κολόμβος, θαλασσοπόρος-εξερευνητής, ο Οδυσσέας, μυθικός εξερευνητής, και η Ιζαμπέλα Μπερντ, σπουδαία εξερευνήτρια. Μ' αυτούς μιλάω στα διαλείμματα».

«Και η Ειρήνη; Το κοριτσάκι που χαιρέτησες τις προάλλες στον δρόμο;»

«Αυτή είναι μία και μοναδική. Αλλά, βρε μαμά, δεν παίζει μπάλα, δεν της αρέσει να σκαρφαλώνει, και στα διαλείμματα όλο τρέχει από πίσω μου. Βέβαια, το πιο καλό μαζί της είναι ότι μοιράζεται τις λιχουδιές της μ' εμένα κι εγώ της δίνω να τρώει τα δικά σου, τα υγιεινά».

«Λοιπόν, έχω μια ιδέα», είπε η απίθανη μαμά μου.

«Την άλλη εβδομάδα που έχεις γενέθλια, θα κάνουμε ένα αξέχαστο πάρτι για εσένα και τους φίλους σου. Μπορείς να καλέσεις όλη την τάξη!»

Πήδηξα από τη χαρά μου, νόμιζα ότι θα ξεκολλούσα από το καθισματάκι μου και θα πεταγόμουν έξω από την οροφή του αυτοκινήτου!

«Θέλεις ν' ανοίξεις το δώρο σου;» είπε η Ειρήνη, και χαμογέλασα λίγο.

Το άνοιξα, και τι να δω! «Ένα θαυματοσκόπιο!» φώναξα και χαμογέλασα ακόμα περισσότερο.

«Ένας εξερευνητής πρέπει να είναι οργανωμένος», είπε η Ειρήνη και συνέχισε: «Γιατί θέλεις να γίνεις εξερευνητής;»

«Θέλω να κάνω πολλά ταξίδια, και ίσως σ' ένα από τα ταξίδια μου να βρω και τους πραγματικούς μου γονείς. Και μετά θα μείνουμε για πάντα όλοι μαζί με την απίθανη μαμά σε αυτό εδώ το σπίτι!»

